

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 199 / 03.11.1999 / GB

SICILSKÝ CHRT (Cirneco dell'Etna)

ZEMĚ PŮVODU: Itálie

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 27.11.1989

POUŽITÍ: Lovecký pes, zvláště pro lov divokých králíků.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.: Skupina 5 špicové a primitivní plemena
Sekce 7 lovečtí psi primitivního typu
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNUÍ: klasické studie o psích plemenech rozšířených ve střeozemní pávni docházely k závěru, že sicilský chrt pochází ze starobylých loveckých psů, chovaných v údolí Nilu v časech faraonů, dovezených na Sicílii Féničany. Nedávné výzkumy však hovoří ve prospěch teorie, podle níž se jedná o původní sicilské plemeno pocházející z oblasti okolo Etny. Mince a staré rytiny dokazují, že sicilský chrt existoval v této oblasti již mnoho století před Kristem.

CELKOVÝ VZHLED: pes původního (primitivního) typu, elegantních a štíhlých tvarů, střední velikosti, který v žádném případě není těžkopádný, robustní a silný. Lehká tělesná stavba vykazuje mírně podlouhlé linie, tělo je kvadratického rámce, srst je jemná.

DŮLEŽITÉ POMĚRY:

- délka těla je rovna kohoutkové výšce (kvadratický rámec).
- hloubka hrudníku je maličko menší než výška od země k lokti.
- délka tlamy obvykle nedosahuje ani poloviny délky hlavy (poměr lebka : tlama je 10 : 8), ale preferováni jsou jedinci, jejich délka tlamy dosahuje délky lebky.

POVAHA / TEMPERAMENT: lovecký pes, přizpůsobený náročnému terénu, vhodný zejména pro lov divokých králíků. Velmi temperamentní, je zároveň jemný a oddaný.

HLAVA:

MOZKOVNA:

Lebka: po délce oválného tvaru, horní osy lebky a tlamy jsou maličko divergentní nebo rovnoběžné. Horní profil lebky je jen maličko konvexní, takže vypadá téměř plochý. Šířka lebky mezi jařmovými oblouky nesmí být větší než polovina délky hlavy, nadočnicové oblouky příliš nevystupují, čelní rýha je jen slabě patrná, týlní hřeben a týlní hrbolky jsou jen slabě vyvinuté.

Stop: dobře zvýrazněný, zhruba v úhlu 140°.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: poměrně obdélníkového tvaru, poměrně velká, její barva odpovídá barvě srsti (tmavě oříšková, světle oříšková, masová).

Tlama: délka tlamy je alespoň 80 % délky lebky, její hloubka nebo výška (měřená uprostřed tlamy) dosahuje alespoň její délky, její šířka (měřená uprostřed tlamy) je menší než polovina její délky. Tlama je tedy špičatá, s rovnou horní linií, její spodní boční profil je určen mandibulou (spodní čelistí).

Pysky: jemné, tenké a napjaté, přesně zakrývající zuby spodní čelisti. Sliznice koutku pysků je sotva viditelná.

Čelisti/Zuby: čelisti normálně vyvinuté, ačkoliv nevypadají silné. Spodní čelist slaběji vyvinutá, s ustupující bradou. Řezáky, usazené v čelistech kolmo, jsou v perfektní linii a vzájemně dobře sedí. Zuby jsou dobře vyvinuté, skus úplný a nůžkový.

Líce: ploché.

Oči: oči, které se zdají být poměrně malé, jsou okrové barvy, nejsou příliš tmavé, jantarové ani šedé, ani hnědé nebo tmavě oříškové. Jsou umístěné laterálně, s měkkým výrazem, oválné. Pigmentace okrajů očních víček odpovídá barvě nosní houby.

Uši: nasazené poměrně vysoko a vzájemně blízko, vztyčené a pevné, vnitřní strana ucha směřuje vpřed. Trojúhelníkový tvar ucha s úzkou špičkou, nesmí být kupírované. Délka uší není větší než polovina délky hlavy.

KRK: horní profil krku dobře klenutý (konvexní). Délka krku je stejná jako délka hlavy. Krk má přibližně tvar komolého kužele. Osvalení je viditelné, především podél krční páteře. Kůže jemná a napjatá, těsně přiléhající, bez laloku.

TRUP:

Hřbetní linie: rovná, elegantně spadající od kohoutku k zádi.

Kohoutek: zvednutý nad hřbetní linii, kvůli konvergenci ramenních lopatek je úzký.

Harmonicky přechází v krk bez porušení linie.

Hřbet: horní profil rovný, se středně vyvinutým osvalením, délka hrudní části je zhruba třikrát větší než délka bederní části.

Bedra: délka beder dosahuje zhruba 1/5 kohoutkové výšky a jejich šířka je blízká jejich délce. Svaly jsou krátké a slabě viditelné, ale pevné.

Zád: horní profil poměrně plochý, sklon pod horizontálu dosahuje zhruba 45°. Délka suché a spádité zádi dosahuje zhruba třetiny kohoutkové výšky a její šířka je téměř polovinou její délky. Osvalení zádi není výrazně viditelné.

Hrudník: délka hrudníku je o něco větší než polovina kohoutkové výšky (asi 57 %), a jeho šířka (měřená v nejširším místě) je maličko menší než třetina kohoutkové výšky. Hrudník dosahuje nebo téměř dosahuje úrovně loktů, ale není pod touto úrovní. Žebra jsou jen lehce vyklenutá, ale nikdy plochá. Obvod hrudníku je asi o 1/8 větší než kohoutková výška, to odpovídá poměrně úzkému hrudníku.

Spodní linie: spodní profil odpovídá rovnoměrně stoupající linii podél břicha bez výraznějšího porušení linie. Břicho suché a vtažené, slabiny stejné délky jako oblast ledvin (renální oblast).

OCAS: nízko nasazený, poměrně silný. Ocas je stejně silný po celé délce, poměrně dlouhý – dosahuje ke hleznu nebo pod úroveň hlezna. V klidu nesen v šavlovitém tvaru, v afektu nesen zvednutý nad hřbetem. Hladká srst.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: rovné a paralelní. Při pohledu z profilu se vertikální linie vedená od hrbolku ramenního dotýká špičky prstů. Další vertikální linie, vedená od radiálně-humerálního (loketního) kloubu rozděluje předloktí a zápěstí na dvě víceméně stejné části a končí v polovině délky nadprstí. Při pohledu z předu musí končetina odpovídat vertikální linii vycházející od ramenního hrbolku, rozdělující předloktí, zápěstí, zápěstí a tlapku ve dvě víceméně stejné části. Vzdálenost od země k lokti je maličko větší než polovina kohoutkové výšky.

Rameno: délka ramenní lopatky dosahuje zhruba 1/3 kohoutkové výšky, se sklonem pod horizontálu 55°. Horní špičky lopatek jsou uloženy vzájemně blízko, skapulo-humerální úhel (úhel mezi lopatkou a pažní kostí) má velikost 115 až 120°.

Nadloktí: jeho délka je rovna polovině vzdálenosti od země k lokti. Téměř zcela rovnoběžně se střední rovinou těla, mírně skloněné pod horizontálu s patrným a výrazným osvalením.

Loket: posazený v úrovni nebo pod úroveň sternální linie, rovnoběžný se střední rovinou těla, humerálně radiální úhel má velikost zhruba 150°.

Předloktí: jeho délka je rovna třetině kohoutkové výšky. Rovné a paralelní, kubitální-karpální jamka je dobře zřetelná, kostra je lehká, ale pevná.

Kloub nadprstí: přesahuje rovnou linii předloktí, nejmenší zápěstní kůstka vystupuje.

Nadprstí: jeho délka nesmí být menší než 1/6 vzdálenosti od země k lokti. Je širší než zápěstí, ale ploché a suché, mírně šikmé odzadu dopředu. Kostra je plochá a suchá.

Tlapky: oválného tvaru (zaječí tlapky) s dobře vyklenutými prsty. Drápky jsou silné a zaoblené, hnědé nebo masově růžové až hnědé, ale nikdy černé. Polštářky jsou tvrdé a mají stejnou barvu jako drápky.

PÁNEVNÍ KONČETINY: rovné a paralelní. Při pohledu ze strany se vertikální linie vedená od nejzazšího bodu pánevní lopatky k zemi téměř nebo zcela dotýká špičky prstů. Při pohledu zezadu vertikální linie vedená od nejzazšího bodu sedací kosti k zemi, rozděluje hlezno, zápěstí a tlapku na dvě stejné části. Délka pánevní končetiny představuje zhruba 93 % kohoutkové výšky.

Stehna: dlouhá a široká. Jejich délka je třetinou kohoutkové výšky, svaly jsou ploché a zadní strana je mírně konvexní. Šířka stehna je rovna 3/4 jeho délky. Ileum-femorální úhel je zhruba 115°.

Kolena: musí být na vertikále jdoucí od kosti sedací k zemi. Tibia-femorální (kolenní) úhel je zhruba 120°.

Bérce: o maličko kratší než stehna, se sklonem 55° pod horizontálu. Osvalení je suché a výrazné, kostra je lehká, rýha podél Achillovy šlachy je dobře vyznačená.

Hlezna: vzdálenost od chodidla tlapky k vrcholku hlezna není větší než 27 % kohoutkové výšky. Vnější část hlezna je široká. Tibia-tarsální (hlezenní) úhel je zhruba 135°.

Zápěstí: jeho délka je rovna třetině vzdálenosti od země k lokti. Je válcovitého tvaru a kolmé k zemi, bez paspárků.

Tlapky: mírně oválné s jinak stejnými charakteristikami jako přední tlapky.

POHYB: cval, s občasnými fázemi klusu.

KŮŽE: jemná, po celém těle dobře přiléhající k podkožním tkáním. Barva se mění podle barvy srsti. Sliznice a pokožka nosní houby jsou v barvách popsanych pro nosní houbu, nikdy nesmějí vykazovat černé skvrny ani být depigmentované.

OSRSTĚNÍ:

SRST: na hlavě, na uších a na končetinách krátká, na těle a na ocasu polodlouhá (okolo 3 cm), ale hladká a přiléhající. Srst je rovná a tuhá jako koňská srst.

BARVA:

- jednobarevná béžová, více či méně intenzivní nebo nevýrazná, jako isabella, sobolí (sable), atd.
- béžová s více nebo méně rozsáhlými plochami bílé (bílý znak na hlavě, na hrudníku, bílé tlapky, bílá špička ocasu, bílé břicho; bílý límec je méně ceněn). Jednobarevná bílá nebo bílá s oranžovými skvrnami je tolerována, béžová srst s příměsí maličko světlejších a tmavších chlupů je povolena.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku:

Psi: od 46 do 50 cm. Tolerance až do 52 cm.

Feny: od 42 do 46 cm. Tolerance až do 50 cm.

Hmotnost:

Psi: 10 až 12 kg.

Feny: 8 až 10 kg

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- agresivita nebo bázlivost.
- konvergence os mozkovny a obličeje (kraniálních a faciálních os).
- konkávní čenichová partie.
- výrazný předkus nebo podkus.
- skvrny na rohovce.
- zcela svěšené uši nebo netopýří uši.
- ocas zatočený nad hřbetem.
- černé dráčky.
- černé polštářky tlapek (prstové nebo prostřední).
- černá pigmentace, i částečná.
- jednobarevní hnědí nebo játroví jedinci.
- černé nebo hnědé skvrny.
- přítomnost černých nebo hnědých chlupů.
- žíhaná srst.
- černé sliznice.
- úplná depigmentace.
- výška nad hranicí určenou ve standardu nebo o 2 cm menší než spodní hranice standardu.

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.